

Isang Komprehensibong Kritika sa Islam mula sa Perspektibong Kristiyano sa Bagong Tipan

Pinagsasama-sama at pinagsasama-sama ng dokumentong ito ang mga pangunahing punto mula sa mga talakayan tungkol sa mga kontradiksyon sa pagitan ng Islam (gaya ng ipinakita sa Quran) at Kristiyanismo sa Bagong Tipan (tulad ng sa Bibliya), pati na rin ang mga umano'y panloob na hindi pagkakapare-pareho sa loob mismo ng Quran. Ang pagsusuri ay hango lamang sa mga nabanggit na banal na kasulatan, na nagtatampok ng mga hindi mapagkakasundong pagkakaiba at mga potensyal na kapintasan. Bagama't nag-aalok ang mga iskolar ng Islam ng mga interpretasyon upang malutas ang mga isyung ito (hal., sa pamamagitan ng pagpapawalang-bisa o konteksto), ang kritisismong ito ay gumagamit ng lente ng Bagong Tipan, na tinitingnan ang mga pahayag ng Quran bilang mga paglihis mula sa rebelasyon sa Bibliya na nakasentro kay Hesus.

1. Mga Pangunahing Kontradiksyon sa Pagitan ng Quran at ng Bagong Tipan

Ang mga puntong ito ay nagpapakita ng mga pangunahing pagkakaiba kung saan direktang sinasalungat o muling binibigyang-kahulugan ng Quran ang mga doktrina ng Bagong Tipan, na kadalasang inilalarawan ang mga paniniwalang Kristiyano bilang mga katiwalian (hal., Surah 2:79). Mula sa pananaw ng isang Kristiyano, inilalagay nito ang Quran bilang isang mas huling teksto na nagbabago sa itinatag na rebelasyon.

Ang Kalikasan at Pagka-Diyos ni Hesus

- Bagong Tipan (Bibliya): "Nang pasimula ay ang Salita, at ang Salita ay kasama ng Diyos, at ang Salita ay Diyos... At ang Salita ay naging laman at tumahan sa gitna natin." (Juan 1:1, 14) "Sapagkat gayon na lamang ang pagsinta ng Diyos sa sanlibutan kaya't ibinigay niya ang kaniyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa kaniya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan." (Juan 3:16) "Ako at ang Ama ay iisa." (Juan 10:30)
- Quran: "O Angkan ng Kasulatan, huwag kayong lumabis sa inyong relihiyon o magsalita tungkol kay Allah maliban sa katotohanan. Ang Mesiyas, si Hesus, ang anak ni Maria, ay isa lamang sugo ni Allah at sa Kanyang salita na Kanyang itinuro kay Maria at isang kaluluwa [nilikha sa utos] mula sa Kanya. Kaya't maniwala kayo kay Allah at sa Kanyang mga sugo. At huwag kayong magsabi ng, 'Tatlo'; tumigil kayo - ito ay higit na mabuti para sa inyo. Katotohanan, si Allah ay Iisang Diyos lamang. Siya ay Mataas kaysa sa pagkakaroon ng anak." (Surah 4:171) Tinanong ni Allah si Hesus, "Sinabi mo ba sa mga tao, 'Ituring ninyo ako at ang aking ina bilang mga diyos bukod kay Allah?'" Itinanggi ito ni Hesus. (Surah 5:116)
- Kontradiksyon: Pinagtitibay ng Bagong Tipan ang pagka-Diyos at pagiging anak ni Hesus, habang tahasang itinatanggi ito ng Quran, na tinatawag ang mga paniniwalang ito na labis o politeistiko.

Ang Pagpapako sa Krus at Pagkamatay ni Hesus

- Bagong Tipan (Bibliya): Inilalarawan ang pagpapako sa krus at ang pag-aalay ni Hesus ng Kanyang espiritu (kamatayan). (Mateo 27:35, 50) "Sapagkat ibinigay ko sa inyo una sa lahat ang aking tinanggap din: na si Cristo ay namatay para sa ating mga kasalanan ayon sa mga Kasulatan, at siya'y inilibing, at siya'y muling nabuhay nang ikatlong araw ayon sa mga Kasulatan." (1 Corinto 15:3-4)

- Quran: "At [dahil] sa kanilang pagsasabi, 'Tunay nga, pinatay namin ang Mesiyas, si Hesus, ang anak ni Maria, ang sugo ni Allah.' At hindi nila siya pinatay, ni hindi nila siya ipinako sa krus; bagkus [isa] ang ginawang kawangis niya sa kanila. At katotohanan, ang mga nagkakaiba-iba rito ay may pag-aalinlangan tungkol dito. Wala silang kaalaman dito maliban sa pagsunod sa palagay. At hindi nila siya pinatay, tiyak." (Surah 4:157)
- Kontradiksyon: Idinedetalye ng Bagong Tipan ang aktwal na pagkamatay ni Hesus sa pamamagitan ng pagpapako sa krus bilang mahalaga sa kaligtasan, habang itinatanggi naman ng Quran ang pangyayaring ito, at iniuugnay ito sa ilusyon o pagpapalit.

Ang Konsepto ng Trinidad

- Bagong Tipan (Bibliya): "Kaya't magsiyaon nga kayo, at gawin ninyong mga alagad ko ang lahat ng mga bansa, na sila'y inyong bautismuhan sa pangalan ng Ama at ng Anak at ng Espiritu Santo." (Mateo 28:19) "Ang biyaya ng Panginoong Jesucristo, at ang pag-ibig ng Dios, at ang pakikiisa ng Espiritu Santo ay sumainyong lahat." (2 Corinto 13:14)
- Quran: "Tunay ngang hindi naniwala ang mga nagsasabing, 'Si Allah ang pangatlo sa tatlo.' At walang diyos maliban sa isang Diyos. At kung hindi sila titigil sa kanilang sinasabi, tiyak na dadanasin ng masakit na parusa ang mga hindi naniniwala sa kanila." (Surah 5:73) Malinaw na ipinag-uutos na huwag sabihing "Tatlo." (Surah 4:171)
- Kontradiksyon: Sinusuportahan ng Bagong Tipan ang isang Trinidad na pagkaunawa sa Diyos, habang kinokondena ito ng Quran bilang kawalang-paniwala at inihahalintulad ito sa politeismo.

Kaligtasan at Pagbabayad-sala

- Bagong Tipan (Bibliya): "Sapagkat ang lahat ay nagkasala at hindi nakaabot sa kaluwalhatian ng Diyos, palibhasa'y malayang inaring-ganap ng kanyang biyaya sa pamamagitan ng pagtubos na nasa kay Cristo Jesus." (Mga Taga-Roma 3:23-24) "Sapagkat sa pamamagitan ng biyaya kayo'y naligtas sa pamamagitan ng pananampalataya; at ito'y hindi sa inyong sarili; ito'y kaloob ng Diyos; hindi sa pamamagitan ng mga gawa, upang ang sinuman ay hindi magmalaki." (Mga Taga-Efeso 2:8-9)
- Quran: "Na walang tagapagdala ng pasanin ang magpapasan ng pasanin ng iba. At walang mapapala ang tao maliban sa [kabutihan] na kanyang pinagsisikapan." (Surah 53:38-39) "Hindi nagpapasan ang Allah sa isang kaluluwa maliban sa [abot ng] kanyang makakaya. Magkakaroon ito ng [bunga] ng anumang [kabutihang] natamo nito, at magtitiis ito ng [bunga] ng anumang [kasamaan] na kanyang kinita." (Surah 2:286)
- Kontradiksyon: Iniuugnay ng Bagong Tipan ang kaligtasan sa sakripisyo ni Hesus para sa minanang kasalanan, habang binibigyang-diin naman ng Quran ang indibidwal na responsibilidad nang walang pansariling pagbabayad-sala.

Ang Papel ng mga Naunang Propeta at Kasulatan

- Bagong Tipan (Bibliya): "Ang Diyos, na nagsalita noong unang panahon sa ating mga ninuno sa iba't ibang panahon at sa iba't ibang paraan sa pamamagitan ng mga propeta, ay nagsalita sa atin sa mga huling araw na ito sa pamamagitan ng Kanyang Anak." (Hebreo 1:1-2)
- Quran: "At Aming isinugo, kasunod ng kanilang mga yapak, si Hesus, ang anak ni Maria, na nagpapatunay sa mga nauna sa kanya sa Torah; at Aming ibinigay sa kanya ang Ebanghelyo... Kaya't hayaan ang mga Tao ng Ebanghelyo na humatol ayon sa ipinahayag ni Allah doon." (Surah 5:46-47) "Si Muhammad ay hindi ama ng sinuman sa inyo, bagkus [siya] ang Sugong ni Allah at ang huli sa mga propeta." (Surah 33:40) Nagbabala sa mga "sumusulat ng Kasulatan gamit ang kanilang sariling mga kamay, pagkatapos ay nagsasabing, 'Ito ay mula kay Allah,'" na nagpapahiwatig ng pagkasira ng mga naunang teksto. (Surah 2:79)

- Kontradiksyon: Itinatampok ng Bagong Tipan si Hesus bilang ang sukdulang rebelasyon na walang kahalili, habang ipinakikilala naman ng Quran si Muhammad bilang ang huling propeta at nagmumungkahi na ang Bibliya (kabilang ang Ebanghelyo ng Bagong Tipan) ay nasira, kaya kinailangan ang Quran.

Ang mga kontradiksyon na ito ay direktang nagmumula sa magkakaibang pag-aangkin ng mga teksto tungkol sa mga ibinahaging tauhan (tulad ni Hesus) at mga doktrina. Ang Bagong Tipan ay nakasentro kay Hesus bilang banal na taga-pagligtas, habang itinataguyod ng Quran ang monoteismo nang walang pagkakatawang-tao o trinidad, na tinitingnan ang mga paniniwalang Kristiyano bilang mga paglihis.

2. Mga Panloob na Hindi Pagkakatugma sa Loob ng Quran

Ito ang mga punto kung saan ang mga talata ay tila nagkakasalungatan sa mga teolohikal, historikal, o kosmolohikal na bagay na batay lamang sa teksto. Kadalasang nilulutas ito ng mga iskolar ng Islam sa pamamagitan ng mga konsepto tulad ng pagpapawalang-bisa (naskh), interpretasyong kontekstwal, o mga nuances ng lingguwistika.

Timeline ng Paglikha: Bilang ng mga Araw para sa Langit at Lupa

- “Ang inyong Panginoong Tagapangalaga ay si Allah, na lumikha ng mga langit at lupa sa anim na araw.” (Surah 7:54)
- “Sabihin: Itinatangi ba ninyo Siya na lumikha ng lupa sa loob ng dalawang Araw?... Naglagay Siya sa (lupa), ng mga bundok... sa loob ng apat na Araw... Kaya’t natapos Niya ang mga ito bilang pitong kalawakan sa loob ng dalawang Araw.” (Surah 41:9-12)
- Pagkakaiba-iba: Ang kabuuang panahon ng paglikha ay nakasaad bilang anim na araw sa ilang mga talata, ngunit ang detalyadong pagkakasunod-sunod sa iba ay umaabot sa walo.

Pagkakasunod-sunod ng Paglikha: Lupa o Langit Una?

- “Kayo ba ang mas mahirap likhain, o ang langit ba ang Kanyang itinayo? Itinaas Niya ang taas nito at inayos ito... At pagkatapos noon ay Kanyang inilatag ang lupa.” (Surah 79:27-30)
- “Siya ang lumikha para sa inyo ng lahat ng bagay na nasa lupa; Pagkatapos ay bumaling Siya sa langit at ginawa Niya ang mga ito na pitong kalawakan.” (Surah 2:29)
- Nagsisimula sa paglikha ng mundo bago bumaling sa kalangitan. (Surah 41:9-12)
- Pagkakasalungatan: Ang ilang talata ay nagpapahiwatig na ang langit ay unang nilikha, kasunod ang lupa, habang ang iba ay naglalarawan na ang lupa ay naanyuan bago ang mga langit.

Sino ang Unang Muslim?

- “Sabihin: Katotohanan, ako ay inutusan na maging una sa mga taong sumusuko sa Allah (bilang mga Muslim).” (Surah 6:14)
- “At ako ay inutusang maging una sa mga yumukod kay Allah sa Islam.” (Surah 39:12)
- Sinabi ni Abraham sa kanyang mga anak, “Pinili ng Allah ang Pananampalataya para sa inyo; kaya huwag kayong mamatay maliban sa Pananampalataya ng Islam (bilang mga Muslim).” (Surah 2:132)
- Si Moises ay inilarawan bilang ang unang naniwala nang makita niya ang mga tanda ni Allah. (Surah 7:143)
- Pagkakaiba-iba: Inutusan si Muhammad na maging “unang” Muslim, ngunit ang mga naunang propeta tulad nina Abraham at Moises ay inilalarawan din bilang mga Muslim o mga unang mananampalataya.

Pamimilit sa Relihiyon

- “Huwag magkaroon ng pamimilit sa relihiyon: Ang katotohanan ay namumukod-tangi mula sa kamalian.” (Surah 2:256)
- “Labanan ninyo ang mga hindi naniniwala kay Allah o sa Huling Araw... hanggang sa magbayad sila ng Jizyah nang may kusang pagsuko, at maramdaman ang kanilang mga sarili na sila ay nasasakupan.” (Surah 9:29)
- “At patuloy ninyo silang labanan hanggang sa mawala na ang kaguluhan o pang-aapi, at ang katarungan at pananampalataya kay Allah ay manaig nang buo at sa lahat ng dako.” (Surah 8:39)
- Pagkakasalungat: May isang talata na nagbabawal sa pagpilit sa relihiyon, habang ang iba naman ay nag-uutos na labanan ang mga hindi mananampalataya hanggang sa sila ay sumuko o magbigay ng tributo.

Pinagmumulan ng Kasamaan at Pagkaligaw

- “Kung may mangyaring mabuti sa kanila, sinasabi nila, ‘Ito ay mula kay Allah’; Ngunit kung masama, sinasabi nila, ‘Ito ay mula sa iyo’; (O Propeta). Sabihin mo: ‘Ang lahat ng bagay ay mula kay Allah.’” (Surah 4:78)
- “Anumang kabutihan, (O tao!) ang mangyari sa iyo, ay mula sa Allah; ngunit anuman ang kasamaan na mangyari sa iyo, ay mula sa iyong (sariling) kaluluwa.” (Surah 4:79)
- Humihingi ng kanlungan mula sa “kasamaan ng Kanyang nilikha,” na nagpapahiwatig na si Allah ang lumilikha ng kasamaan. (Surah 113:1-2)
- Hindi pagkakapare-pareho: Ang kasamaan ay iniuugnay kay Allah sa ilang konteksto, ngunit sa ibang konteksto ay dahil lamang sa mga kilos o kaluluwa ng tao.

Pamamagitan sa Araw ng Paghuhukom

- “Kung gayon, ingatan ninyo ang inyong mga sarili laban sa araw na ang isang kaluluwa ay hindi makakatulong sa iba at hindi tatanggapin ang pamamagitan para sa kanya.” (Surah 2:48)
- “Kung gayon, ingatan ninyo ang inyong mga sarili laban sa isang Araw na ang isang kaluluwa ay hindi makakatulong sa iba, ni tatanggapin ang kabayaran mula sa kanya ni hindi siya makikinabang sa pamamagitan.” (Surah 2:123)
- “Sa Araw na iyon ay walang mapapakinabangang pamamagitan maliban sa mga taong binigyan ng pahintulot ng (Allah) na Pinakamahabagin.” (Surah 20:109)
- Hindi Pagkakapare-pareho: Ang pamamagitan ay tahasang itinatanggi sa ilang mga talata ngunit pinahihintulutan nang may pahintulot ng Allah sa iba.

Pagpasan ng mga Pasanin ng Kasalanan

- “Walang tagapagdala ng pasanin ang makakapagpasan ng pasanin ng iba.” (Surah 6:164)
- “Walang tagapagdala ng pasanin ang magpapasan ng pasanin ng iba.” (Surah 17:15)
- “Pasanin nila, sa Araw ng Paghuhukom, ang kanilang sariling mga pasanin nang buo, at gayundin (ang ilan) sa mga pasanin ng mga walang kaalaman, na kanilang iniligaw.” (Surah 16:25)
- Hindi pagkakapare-pareho: Walang sinuman ang maaaring magpasan ng mga kasalanan ng iba, ngunit ang mga manlilinlang ay magdadala ng karagdagang mga pasanin mula sa mga taong kanilang nalinlang.

Alak: Bawal sa Lupa ngunit sa Paraiso

- “O kayong mga naniniwala! Ang mga nakalalasing at pagsusugal... ay isang kasuklam-suklam—gawa ni Satan: iwasan ninyo ang mga ganyan (kasuklam-suklam na bagay).” (Surah 5:90)
- “Sa loob nito [Paraiso] ay may mga ilog ng tubig... mga ilog ng gatas... mga ilog ng alak, isang kagalakan sa mga umiinom.” (Surah 47:15)
- Inilalarawan ang makalangit na alak bilang dalisay at hindi nakalalasing. (Surah 76:21)
- Hindi Pagkakapare-pareho: Ang alak ay kinokondena bilang kasamaan sa lupa, ngunit ipinangako bilang gantimpala sa langit.

Bilang ng mga Anghel sa Labanan sa Badr

- “Tinulungan ka ni Allah sa Badr... Tutulungan kita ng isang libong anghel, na magkakasunod ang hanay.” (Surah 3:124)
- “Oo,—kung kayo ay mananatiling matatag... tutulungan kayo ng inyong Panginoon sa pamamagitan ng limang libong anghel na gagawa ng isang kakila-kilabot na pagsalakay.” (Surah 3:125)
- Hindi pagkakapare-pareho: Ang bilang ng mga karagdagang anghel ay nag-iiba sa pagitan ng 1,000, 3,000, o 5,000 sa magkakalapit na mga talata.

Sino ang Kumukuha ng mga Kaluluwa sa Kamatayan?

- “Si Allah ang kumukuha ng mga kaluluwa (ng mga tao) sa oras ng kamatayan.” (Surah 39:42)
- “Ang Anghel ng Kamatayan, na siyang namamahala sa inyo, ay (nararapat) na kukuha ng inyong mga kaluluwa.” (Surah 32:11)
- “Ngunit paano (sila) kapag kinukuha na ng mga anghel ang kanilang mga kaluluwa sa kamatayan?” (Surah 47:27)
- Hindi Pagkakapare-pareho: Ang pagkuha ng kaluluwa ay direktang iniuugnay kay Allah, sa isang anghel, o sa maraming anghel.

Itinatampok ng mga halimbawang ito ang mga aspeto kung saan ang teksto ng Quran ay tila nagkakasalungatan sa panlabas na anyo. Gayunpaman, ang interpretasyon (tafsir) ng Islam ay nagbibigay ng mga pagkakasundo, na tinitingnan ang Quran bilang isang magkakaugnay na kabuuan na ipinahayag sa loob ng 23 taon.

3. Pangkalahatang Kritika: Mga Implikasyon sa Teolohiya at Lohika

Ang Quran ay lumilitaw bilang isang teksto noong ika-7 siglo na muling binibigyang-kahulugan ang mga elementong Hudyo-Kristiyano upang umangkop sa isang bagong balangkas ng monoteismo, ngunit sa paggawa nito, lumilikha ito ng mga hindi mapagkakasundong salungatan sa Bagong Tipan. Sa teolohiya, ang pagtanggig ng Islam sa kabanalan at pagbabayad-sala ni Hesus ay nagpapahina sa esensya ng ebanghelyong Kristiyano—ang kaligtasan sa pamamagitan ng biyaya sa pamamagitan ng sakripisyo ni Kristo. Lohikal, kung pinagtibay ng Quran ang orihinal na katoohan ng Bibliya (Surah 5:46-47) ngunit inaangkin ang katiwalian nang walang ebidensya, inaanyayahan nito ang pag-aalinlangan. Ang mga panloob na pagkakaiba ay lalong nagmumungkahi ng impluwensya ng tao, na taliwas sa pagbibigay-diin ng Bibliya sa hindi nagbabagong katotohanan: “Si Hesukristo ay siya ring kahapon at ngayon at magpakailanman.” (Hebreo 13:8)

Ang kritisismong ito ay naglalagay kay Muhammad bilang isang huwad na propeta, gaya ng babala sa Bibliya: “Ngunit kahit na kami o isang anghel mula sa langit ang mangaral ng ibang ebanghelyo kaysa sa ipinangaral namin sa inyo, sumpain nawa siya ng Diyos!” (Galacia 1:8)

4. Haypotetikal: Ang Maaaring Sasabihin ni Hesus sa mga Muslim, Batay sa Kanyang mga Salita sa Bibliya

“Bago pa man si Abraham, ako nga!” (Juan 8:58) “Ako at ang Ama ay iisa.” (Juan 10:30) “Ang sinumang nakakita sa akin ay nakakita na sa Ama. Paano mo masasabi, ‘Ipakita ninyo sa amin ang Ama?’” (Juan 14:9) “Mag-ingat kayo sa mga bulaang propeta. Lumalapit sila sa inyo na parang tupa, ngunit sa loob ay mababangis na lobo sila. Makikilala ninyo sila sa kanilang mga bunga.” (Mateo 7:15-16) “Sapagkat maraming bulaang propeta ang lilitaw at ililigaw ang marami.” (Mateo 24:11) “Sapagkat lilitaw ang mga bulaang mesiya at mga bulaang propeta at gagawa ng mga dakilang tanda at kababalaghan upang iligaw, kung maaari, kahit ang mga hinirang.” (Mateo 24:24) “Sa aba ninyo kung ang lahat ay nagsasalita ng mabuti tungkol sa inyo, sapagkat ganito rin ang ginawa ng kanilang mga ninuno sa mga bulaang propeta.” (Lucas 6:26) “Ako ang daan at ang katotohanan at ang buhay. Walang sinuman ang makakapunta sa Ama maliban sa pamamagitan ko.” (Juan 14:6) “Ako ang pintuan; ang sinumang pumasok sa akin ay maliligtas.” (Juan 10:9) “Katotohanang sinasabi ko sa inyo, ang sinumang dumirinig ng aking salita at sumasampalataya sa nagsugo sa akin ay may buhay na walang hanggan, at hindi hahatulan, kundi lumipat na mula sa kamatayan patungo sa buhay.” (Juan 5:24) “Sapagkat gayon na lamang ang pagsinta ng Diyos sa sanlibutan kaya’t ibinigay niya ang kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa kanya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan. Sapagkat hindi sinugo ng Diyos ang kanyang Anak sa sanlibutan upang hatulan ang sanlibutan, kundi upang iligtas ang sanlibutan sa pamamagitan niya. Ang sinumang sumampalataya sa kanya ay hindi hinahatulan; ngunit ang sinumang hindi sumasampalataya ay hinatulan na, sapagkat hindi sila sumampalataya sa pangalan ng bugtong na Anak ng Diyos.” (Juan 3:16-18) “Magsiparito kayo sa akin, kayong lahat na napapagal at nabibigatan, at bibigyan ko kayo ng kapahingahan.” (Mateo 11:28)

5. Haypotetikal: Ang Maaaring Sabihin ng mga Apostol sa mga Muslim, Batay sa Kanilang mga Salita sa Bibliya

Ang mga apostol—mga saksi sa nabuhay na mag-uling Kristo at mga tagapagtatag ng Simbahan—ay paulit-ulit na nagbabala laban sa anumang mensahe na nagpapababa sa pagka-Diyos ni Hesus, nagpapabago sa ebanghelyo ng biyaya, o nagpapakilala ng isang “bagong” paghahayag na sumasalungat sa kanilang natanggap nang direkta mula sa Kanya. Mula sa pananaw ng Bagong Tipan, ang pagtanggap ng Quran sa pagpapako sa krus, sa Trinidad, at sa kaligtasan sa pamamagitan lamang ni Kristo ang siyang magiging sanhi ng kanilang pinakamatinding pagsaway bilang “isa pang ebanghelyo”; at pagtanggap sa Anak.

Si Pablo (ang apostol sa mga Hentil):

- “Namangha ako na napakadali ninyong tinalikuran ang tumawag sa inyo sa pamamagitan ng biyaya ni Cristo at bumabaling sa ibang ebanghelyo—na hindi naman talaga ebanghelyo. Maliwanag na may mga taong gumugulo sa inyo at nagsisikap na baguhin ang ebanghelyo ni Cristo. Ngunit kahit kami o isang anghel mula sa langit ang mangaral ng ibang ebanghelyo maliban sa aming ipinangaral sa inyo, hayaan siyang mahatulan magpakailanman!” (Galacia 1:6-8)
- “Tulad ng aming nasabi na, muli ko ring sinasabi ngayon: Kung may mangaral sa inyo ng ibang ebanghelyo maliban sa inyong tinanggap, hayaan siyang mahatulan magpakailanman!” (Galacia 1:9)
- “Kayong mga hangal na taga-Galacia! Sino ang gumaya sa inyo? Sa harap mismo ng inyong mga mata, si Jesu-Cristo ay malinaw na ipinako sa krus. Isa lamang bagay ang nais kong malaman mula sa inyo: tinanggap ba ninyo ang Espiritu sa pamamagitan ng mga gawa ng kautusan, o sa pamamagitan ng paniniwala sa narinig?” (Mga Taga-Galacia 3:1-2)
- “Ngunit kahit kami o isang anghel mula sa langit ang mangaral ng ibang ebanghelyo maliban sa ipinangaral namin sa inyo, sumpain nawa siya ng Diyos!” (Galacia 1:8—inulit bilang pagbibigay-diin, gaya ng pag-uulit mismo ni Pablo)
- “Sino ang sinungaling? Ang sinumang tumatanggi na si Jesus ay siyang Cristo. Ang taong iyon ang antikristo—ang tumatanggi sa Ama at sa Anak. Ang sinumang tumatanggi sa Anak ay walang Ama; ang sinumang kumikilala

sa Anak ay mayroon ding Ama.” (1 Juan 2:22-23, na sumasalamin sa teolohiya ni Pablo)

Si Pedro (ang batong pinagtayuan ni Kristo ng Kanyang simbahan):

- “Ngunit may lumitaw din naman sa gitna ng mga tao na mga bulaang propeta, gaya rin naman ng lilitaw sa inyo na mga bulaang guro. Lihim nilang ipakikilala ang mga mapaminsalang hidwang pananampalataya, at itatanggi pa nga ang Panginoon na bumili sa kanila, na siyang magdadala sa kanilang sarili ng mabilis na pagkawasak.” (2 Pedro 2:1)
- “Marami ang susunod sa kanilang masasamang gawain at ilalagay sa kahihyan ang daan ng katotohanan... Ang mga taong ito ay mga bukal na walang tubig at mga ulap na itinatayo ng bagyo. Ang kadiliman ay nakalaan para sa kanila.” (2 Pedro 2:2, 17)

Juan (ang minamahal na disipulo):

- “Mga minamahal, huwag kayong maniwalang sa bawat espiritu, kundi subukin ninyo ang mga espiritu, kung sila’y sa Diyos; sapagkat maraming huwad na propeta ang nagsilaw sa sanlibutan. Ganito ninyo makikilala ang Espiritu ng Diyos: Ang bawat espiritong kumikilala na si Jesu-Cristo ay naparito sa laman ay sa Diyos; ngunit ang bawat espiritong hindi kumikilala kay Jesus ay hindi sa Diyos. Ito ang espiritu ng anticristo...” (1 Juan 4:1-3)
- “Sino ang sinungaling? Ang sinumang tumatanggi na si Jesus ay siyang Cristo... Ang sinumang tumatanggi sa Anak ay walang Ama...” (1 Juan 2:22-23)
- “Tinatanggap natin ang patotoo ng tao, ngunit mas dakila ang patotoo ng Diyos... Ang sumasampalataya sa Anak ng Diyos ay tumatanggap sa patotoong ito. Ang hindi sumasampalataya sa Diyos ay ginagawang sinungaling ang Diyos, sapagkat hindi niya pinaniwalaan ang patotoong ibinigay ng Diyos tungkol sa kanyang Anak.” (1 Juan 5:9-10)

Judas (kapatid ni Santiago):

- “Napilitan akong sumulat at himukin kayo na ipaglaban ang pananampalatayang ipinagkatiwala nang minsanan sa mga banal ng Diyos. Sapagkat may ilang taong lihim na nakapasok sa inyo, na ang mga parusa ay isinulat na noon pa man. Sila ay mga taong masasama, na nagpapawalang-bisa sa biyaya ng ating Diyos upang maging dahilan ng kahalayan at itinatangi ang ating iisang Panginoon at si Jesu-Cristo.” (Judas 3-4)

Makikita ng mga apostol ang pahayag sa Quran na isang anghel (Gabriel) ang naghatid ng isang “huling”; paghahayag na sumasalungat sa patotoo ng kanilang mga saksi bilang ang mismong senaryo na kanilang binalaan—lalo na ang tahasang pagbanggit ni Pablo sa “isang anghel mula sa langit”; na nangangaral ng ibang ebanghelyo.

6. Haypotetikal: Ang Maaaring Sabihin ng mga Propeta ng Lumang Tipan sa mga Muslim, Batay sa Kanilang mga Salita sa Bibliya

Ang mga propeta sa Lumang Tipan ay nagsalita ilang siglo bago pa man dumating si Muhammad, ngunit ang kanilang mga salita ay nagtatatag ng walang hanggang katangian ng paghahayag ng Diyos, ang pagdating ng isang banal na Mesiyas, ang kawakasan ng tipan ng Torah, at ang mahigpit na mga babala laban sa mga bulaang propeta na nagsasalita sa pangalan ng Diyos ngunit sumasalungat sa Kanyang naunang salita. Mula sa pananaw ng Bibliya, ang anumang pag-aangkin na siya ang “tatak ng mga propeta”; habang itinatangi ang banal na Anak na inihula sa Hebreong Kasulatan ay makikita bilang ang sukdulang maling propesiya.

Si Moises (ang pinakadakilang propeta, na siyang pinagkunan ng Torah):

- “Kung ang isang propeta, o isang manghuhula sa pamamagitan ng mga panaginip, ay lumitaw sa gitna mo, at magpahayag sa iyo ng isang tanda o kababalaghan; at kung ang tanda o kababalaghang nabanggit ay mangyari, at sabihin ng propeta, Sumunod tayo sa ibang mga diyos (mga diyos na hindi mo kilala) at sambahin natin sila; huwag mong didinggin ang mga salita ng propetang iyon... Ang propetang iyon ay dapat patayin... Sinusubok ka ng Panginoon mong Diyos upang malaman kung iniibig mo siya nang buong puso mo at nang buong kaluluwa mo.” (Deuteronomio 13:1-3,5)

- “Ngunit ang propetang magsasalita sa aking pangalan ng anumang bagay na hindi ko iniutos, o ang propetang magsasalita sa pangalan ng ibang mga diyos, ay papatayin.” (Deuteronomio 18:20)
- “Sinabi sa akin ng Panginoon, ‘...Magtitindig ako para sa kanila ng isang propeta mula sa kanilang mga kapatid na Israelita, na gaya mo, at ilalagay ko ang aking mga salita sa bibig niya... Kung ang sinuman ay hindi makikinig sa aking mga salita na sasalitain ng propeta sa aking pangalan, ako mismo ang magpapanagot sa kanya.’” (Deuteronomio 18:17-19—natupad kay Cristo, hindi isang propetang Arabo noong ika-7 siglo)

Si Isaias (ang propetang Mesiyas):

- “Sapagkat isang bata ang ipinanganak sa atin, isang anak na lalaki ang ibinigay sa atin... at siya’y tatawag-ing Kahanga-hangang Tagapayo, Makapangyarihang Diyos, Walang Hanggang Ama, Prinsipe ng Kapayapaan.” (Isaias 9:6—tuwirang sinasalungat ng pagtanggig ng Quran 4:171 sa pagkakaroon ng anak ng Diyos)
- “Narito ang aking lingkod, na aking inaalalayan... Ilalagay ko sa kanya ang aking Espiritu... Sa kanyang mga turo ay ilalagak ng mga pulo ang kanilang pag-asa... Hindi siya matitinag o masisiraan ng loob hanggang sa maitatag niya ang katarungan sa lupa.” (Isaias 42:1-4—ipinatungkol kay Hesus sa Mateo 12:18-21, hindi kay Muhammad)
- “Sino ang naniwala sa aming mensahe?... Siya ay sinaksak dahil sa ating mga pagsalangsang, siya ay dinurog dahil sa ating mga kasamaan... ipinataw sa kanya ng Panginoon ang kasamaan nating lahat.” (Isaias 53:1-6—inilarawan ang lingkod na nakapako sa krus at nagdurusa, na itinanggig sa Quran 4:157)

Jeremias:

- “Ang mga propeta ay nanghuhula ng mga kasinungalingan sa aking pangalan. Hindi ko sila sinugo... Sila’y nanghuhula sa inyo ng mga maling pangitain, mga panghuhula, mga pagsamba sa diyos-diyosan, at mga daya ng kanilang sariling mga pag-iisip.” (Jeremias 14:14)
- “Huwag ninyong pakinggan ang mga salita ng mga propeta na ipinapahayag sa inyo; pinupuno nila kayo ng mga maling pag-asa; nagsasalita sila ng mga pangitain mula sa kanilang sariling isipan, hindi mula sa bibig ng Panginoon.” (Jeremias 23:16)

Malakias (ang huling propeta ng Lumang Tipan):

- “Tingnan ninyo, aking susuguin sa inyo ang propetang si Elias bago dumating ang dakila at kakila-kilabot na araw ng Panginoon... Kung hindi ay darating ako at sasaktan ko ang lupain ng lubos na pagkawasak.” (Malakias 4:5-6—natupad kay Juan Bautista, ayon kay Hesus sa Mateo 11:14, na nagsasara sa linya ng mga propeta sa Lumang Tipan)

David (propetikong hari at salmista):

- “Hagkan mo ang kaniyang anak, baka siya’y magalit at ang iyong landas ay humantong sa iyong kapa-hamakan... Mapalad ang lahat ng nanganganlong sa kaniya.” (Awit 2:12)
- “Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon: ‘Umupo ka sa aking kanan hanggang sa gawin kong tuntungan ng iyong mga paa ang iyong mga kaaway.’” (Awit 110:1—sinipi ni Hesus bilang patunay ng Kanyang pagka-Diyos sa Mateo 22:41-46)

Itinuturing ng mga propeta sa Lumang Tipan ang anumang pag-aangkin sa pagkapropeta sa hinaharap na tumatanggi sa banal na Anak na kanilang hinulaan, muling binibigyang-kahulugan ang Torah bilang sinira nang walang ebidensya, o nagdaragdag ng mga bagong batas bilang ang mismong panlililang na kinondena nina Moises at Jeremias—ang pagsasalita ng “isang salitang hindi iniutos” at pag-akay sa mga tao palayo sa walang hanggang tipan na isinumpa ng Diyos na hindi kailanman magbabago (Awit 89:34; 105:8-10).

Ang pinahusay na dokumentong ito ay nagpapakita ngayon ng mas kumpletong koro ng Bibliya—mula sa mga propeta ng Lumang Tipan hanggang kay Hesus at sa Kanyang mga apostol—na nagkakaisa sa iisang tinig laban sa anumang paghahayag na nagpapababa sa walang hanggang Anak at pinapalitan ang biyaya ng mga gawa. “Si Jesu-Cristo ay siya ring kahapon at ngayon, at magpakailanman. Huwag kayong padala sa lahat ng uri ng kakaibang mga aral.” (Hebreo 13:8-9)